

nesreča, koje žrtev je postal 25 letni brezposelni pekovski pomočnik Anton Ljubec iz Maribora. Ljubec se je vtihotapil na mariborskem glavnem kolodvoru pod vagon večernega osebnega vlaka proti Gradcu. Srečno se je pripeljal na železju pod vozom do Špilja. Tamkaj je poskušal, preden se je vlak ustavil, izmotati se na levo stran izpod vagona. Zgrabile so ga nekoliko nižje pritrjene stopnice, voz ga je vlekel nekaj metrov naprej in ga je hudo razmesaril. Nesrečnež ima polomljenih več kosti in stisnjen prsni koš. Na krike ponesrečenega so mu prihiteli na pomoč železničarji, cariniki in policisti. Iz njegovih daleč naokrog razmetanih papirjev so dognali, kdo je. Zakaj se je Ljubec skril pod vagon, ni mogel več povedati in so ga prepeljali v obupnem stanju v bolnišnico Rdečega križa v Wagno.

Pojasnen vzrok smrti. Zadnjič smo poročali, da je bila najdena pri Limbušu ob cesti mrtva 58 letna posestnica Pavla Čeh iz Vrhovdola pri Limbušu. Ljudje so govorili o nasilni smrti in radi tega je bilo odrejeno raztelesenje. Sodna komisija je dognala, da je zadela Čehovo srčna kap.

Strašna smrtna nesreča otroka. Pri posestnici Mariji Lampreht na Činžatu nad Falo se je igral v kuhinji štiriletni sinko Alfonz. Stara mati je kuhala kavo za večerjo, mati je bila zaposlena z delom nekje zunaj. Fantek je prevrnil po sebi dva litra vrele kave ter se je tako hudo opek, da je čez par ur umrl v groznih bolečinah.

Avtomobil zdrčal v potok. V gostilni Petra Kovača v Vuhredu so obhajali vinsko trgatev. S te veselice se je vračal v noči domov v skoro čisto novem avtomobilu z manjšo družbo Anton Böhm, lesni trgovec v Vuhredu. Blizu doma je zdrčal avto po strmini v Vuhredski potok, kjer se je karoserija precej poškodovala. Hujše poškodbe je dobil oče avtolastnika, drugi so odnesli iz nesreče samo praske.

Z motornim kolesom ob cestni kamen. Drago Horvat, 25 letni mehanik, je zadel na ostrem ovinku na cesti med Črno in Mežico z motornim kolesom ob obcestni

Žene zamorejo po večkratni nosečnosti z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite na tešči želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ - JOSEFOVA

vođa — je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

kamen. Padel je s kolesa in so ga oddali v nezavestnem stanju v bolnišnico.

Avtomobilist zavozil med živino. Na cesti iz Maribora proti Sv. Kungoti je zapeljal avtotaksler Miroslav Riedl s svojim avtomobilom v čredo krav in povozil dve telici. Živina je last grofice Pachta.

Starka se zadušila v dimu. V Brebrovniku pri Ormožu so našli v kamri zadušen 68 letno občinsko revno Ano Lesničar. Ženska je bila že nekaj dni bolna. Z gorečo svečo v roki se je zgrudila in se je vnela slama njene postelje. V dimu se je starka onesvestila ter zadušila.

Pri padcu iz vlaka si zlomil nogo. Iz vlaka je padel in si je zlomil levo nogo Josip Podkrajšek, 24 letni dninar s Ponikve.

Kolesa voza so mu šla preko trebuha. Ivan Zalokar, desetletni posestnikov sin iz Podpeči, je padel pri Jurkloštru pod voz in so mu šla kolesa preko trebuha. S hudimi notranjimi poškodbami so ga prepeljali v bolnišnico.

Grozen prizor za gledalce. V Trbovljah na Limbergu se je splazila šestletna Anica Flis skozi ograjo na žično postajo. Tamkaj tečejo vozički tako nizko, da se je otrok z lahkoto oprijel enega in že je zdrčal z njim naprej. Prestrašeni drugi otroci in gledalci so klicali Anici, naj se spusti na tla, a je to storila šele po otrpenju rok iz višine 30 metrov. Pri padcu na tla si je zlomila samo levo nogo in se popraskala po obrazu, sicer se ji ni zgodilo nič hudega.

Mrtvega so našli v hlevu. V Senčurju na Gorenjskem je kahal žganje Janez

Jarc. Pri Jarcu se je nakresal vročega žganja Franc Kordež. Na večer se je podal spat v Jarčev hlev, kjer so ga našli drugo jutro mrtvega. Ležal je z obrazom na zobeh. Ni gotovo: ali se je zadušil, ali je zakrivila njegovo smrt preobilica žganja.

Smrtna nesreča pri klanju prašiča. V Pavli vasi v Mirenski dolini na Kranjskem je spodrsnil nož zadnjo soboto pri klanju prašiča posestniku Francu Uriglju, ki se je udeleževal kot klavec živine. Nož je zadel dobrega moža v levo nadlaket in je izkrvavel. Zapušča ženo in tri otroke.

Razne požarne nesreče. Pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je izbruhnil krog šeste ure zjutraj ogenj v župnijskem gospodarskem poslopju. Na pomoč prihiteli ljudje so oteli župnišče, iz gorečega poslopja so rešili živino, svinje in kokoši. Zgoreli sta krma ter slama. Škode je za dobrih 30 tisočakov, zavarovalnina znaša komaj 10 jurjev. Ogenj je bil sigurno podtaknjen, ker so videli tik pred požarom, kako jo je ubral iz poslopja neznan stepuh, ki je tamkaj prenočeval brez župnikove vednosti. — V boštanjanskem gradu pod Grosupljem, ki je last barona Lazzarini, je izbruhnil ogenj v šupi, v kateri je bilo pet vagonov sena in otave. Goreti je začelo naenkrat na več mestih, kar je jasen dokaz, da gre za požig. Gasilci so preprečili, da se podtaknjen ogenj ni razmahnil na sosednja gospodarska poslopja in na podružno cerkev sv. Martina.

Razne novice

Gasilska šola v Mariboru. Mariborska gasilska četa bo začela čez zimo prirejati za strokovno izobrazbo ter izvežbanost v gasilstvu tečaje. Na ta način bi se izšolalo okoli 600 gasilcev s področja žup ob severni meji.

Stari obrambni stolp v Mariboru bo popravljen. V našem listu smo poročali, da je zadela pred nedavnim požarna nesreča mariborski stari obrambni stolp ob Pristanu. Vnele so se v njem nakupičene stare cunje ter papir, izbruhnil je požar, kateri je uničil ostrežje stolpa in je ostalo

Tedajci se je zdrznil. Zagnal je pisanje v skrinjo, jo zaprl in zaklenil, ključ pa vtaknil v žep. Pri tem se je spomnil, kolikokrat ga je podil rajni oče s podstrešja, ko je že kot deček najrajši čepel kje na samem in se vdajal sanjam ali pa požiral kako branje, če ga je kje našel! Če je le mogel, je ušel sem gor in premetel vso skrinjo. Ko nič ni pomagalo, je napravil oče veliko ključavnico na skrinji, ključ do nje pa je zaklepal v svoji kamri.

Zdaj je minulo že leto dni, kar mu je oče umrl, in Tine je Gradišnik.

»Zdaj je, kar je!« je menil napol zagrenjeno, napol trmasto, ko je cokolal po stopnicah dol. »Karkršen sem, tak pač sem. Na zunaj skaza, na znotraj skaza!«

Saj s tem se je začelo: kar mu je lice tako skazilo, ni imel več veselih dni. Ko mu je bilo šest let, je padel na koso; uhelj mu je pobralo in razklalo lice, da bi bil skoraj izkrvavel. Rano mu je zdravnik zašil, uhelj je ostal krmižjav, ali brazgotina na desni mu še zdaj kazi obraz, čeprav je minulo od tistih mal dvajset let.

V šoli so ga klicali: uheljček muheljček. Če je kam prišel, so ga milovali: »Moj Bog, ubogi pobič!« Marsikdo si je še norce storil, ne da bi pri tem kaj pomislil. Ali Tine je vse to huje občutil, kakor so ljudje mislili, in je rastle in zrastle in postal boječ in nekoliko čudaški.

Danes je imel zopet svoj kisli dan. Koj včasih ga je tako prišlo, da je bil ves potr. Kar čudno se mu je zdelo, da more sonce tako veselo sijati, kakor sije, da se trate smeji in okenca poredno mežikajo.

Razjezil se je. Zmeraj je tako! Tuhta in tuhta in tuhta kje v kakem zadohlem kotu, da se mora potlej kar čuditi, ko pride spet na sonce in vidi, kako svetel in lep je božji dan. Potem mu že za nič več ni in še sebi samemu je na poti... seveda, kaj čuda, če tedaj človek kako stori, da ga je pozneje sram... pač pri Mrdavsju čepi in kvarta z delavci, ki novo cesto gradijo, in jim za pijačo daje in z njimi popiva in kroli, toliko da je kaj krika in vika — človek v takem vsaj svojih misli ne čuje...

Vesel je — pa še kako! —, če mu Rozika lepo besedo vošči, čeprav je ta tudi taka — ah, kaj! Piši me v uho vse vkup!

Pobral je kladio in stopil v klet. Po stenah je tolcljal... nič... nikjer nič... povsod isti zamolkli odmev; potem še po tleh.

Zgoraj v kuhinji sta se dekli spogledovali; čuli sta gospodarja, ko je šel v klet.

»Kaj pa je zdaj to?« je sklenila Barba roke. »Pri belem dnevu in še na praznik ti po kleti tolclja. Saj pravim, da ga vedno bolj meša... na, na, poslušaj!« je majala stara z glavo.

Tine je vtem nehal. Tu ali tam se mu je zdelo, da bobni votlo; ali ko je znova potrkal, ni bilo nič.

krat spremenila. V glavnem potrjuje ta smer prejšnje domneve, da silijo polarni morski toki proti Grenlandskemu toku. V zadnjem času je plošča oddaljena kakšnih 600 km od tega morja. Člani severne postaje so uredili dve pristajališči za letala. Ledena plošča je dovolj trdna, da more prenesti letala ekspedicije švedske. V njenem območju znaša temperatura ta čas sedem stopinj pod ničlo.

Stodevetletni turisti

Tojširo Ito, najstarejši Japonec, je praznoval svoj 109. rojstni dan na vrhu najvišje japonske gore, ugaslega ognjenika Fudžijama, kamor je vodil skupino turistov. Ko je prišel na vrh

samo še razpokano golo zidovje. Lastnik stolpa g. Reiser iz Paker bo stolp zopet popravil in mu bo dal prejšnje lice. Popravila bodo stala precejšnje vsoto.

Blagoslovitev banovinske kmetijsko-gospodinske šole v Svečini. Banovinska kmetijsko-gospodinska šola v Svečini bo blagoslovljena 18. oktobra ob pol desetih predpoldne.

Ugotovitev. Zadnjič smo prinesli poročilo o obravnavi, v kateri so bili obsojeni Fr. Rupnik in njegovi pomagači. Pri ponarejevanju udeleženi Franc Greif ni posestnik v Račah, ampak je doma v Sp. Hočah pri Mariboru.

Po dveh mesecih naplavljen truplo. Pri Sv. Marku niže Ptuja je naplavlila Drava truplo mlajše ženske, v kateri so prepoznali 28 letno Marijo Senčar iz St. Janža. Senčarjeva je zginila pred dvema mesecema.

Blasnikova »Velika Pratik« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnik nasl., Ljubljana, Breg št. 10-12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom v trgovino med opoldanskim odmorom. Maribor je že znan po več najbolj drznih ter večjih vlomih, kateri so bili izvršeni v trgovske lokale med opoldanskim odmorom. Nekaj časa je bil mir pred temi drzneži. Dne 6. oktobra je bil ravno med 12. in 14. uro vlomilec s ponarejenimi ključi na delu v trgovini Platzer v Gosposki ulici. Neznavec, kateremu so morale biti dobro znane hišne prilike, je odnesel 1600 din.

Vlom v stanovanjsko vilo. V Počehovi pri Mariboru so vlomili še neodkriti storilci v stanovanjsko vilo dr. Kokošineka.

Odnegli so perila, zlata in raznih drugih predmetov za 20 jurjev. V notranjost vile so vdrl neznanci s ponarejenimi ključi in deloma s silo. Okradena družina je bila ves dan z doma in so bili drzneži lahko nemoteno na delu.

Hitro v rokah pravice. Zgoraj poročamo o vladu v vilo dr. Kokošineka v Počehovi pri Mariboru. Mariborska policija je hitro izsledila krivca v osebi 18 letnega Josipa Uranjeka, brezposelnega hlapca iz Fram. Omenjeni je bil aretiran na Glavnem trgu v Mariboru. Našli so pri njem: moško zlato verižico, briljantni prstan, en srebrn prstan in 1025 din gotovine. Zaprti je priznal vlom in izpovedal, da je bil na delu z nekim Cirilom, katerega ne pozna natančneje. Ciril je znani vlomilec Ciril Zavec, ki je najbrž tudi vlomil v Placerjevo trgovino v mariborski Gosposki ulici, kakor poročamo v današnji številki.

Ugotovitve sodne komisije. V zadnji številki smo beležili, da je obležal v vlogradu v Koških pri Mariboru po pretepu ob priliki kožuhanja s prebito glavo in v krvi 45 letni viničar Alojzij Hladnik s Košakov. Njegovo truplo je bilo razteleseno v mrtvašnici mestnega pokopališča na Pobrežju. Zdravnik je ugotovil, da je dobil Hladnik s topim predmetom več udarcev na desno čelnico. Udarci so zdrobili lobanjo, kar je povzročilo izliv krvi v možgane ter je nastopila smrt radi otrpnjenja možganov. Nadalje je še dokazano, da je bil rajni pred smrtjo davljen, kar je razvidno iz potplutb na vratu. — Josipa Danika, ki je zakrivil Hladnikovo smrt, so predali v zapore mariborskega okrožnega sodišča. Ubiti zapuščala ženo in dva neprekrbljena otroka.

Kurji tat jo hudo izkupil. Franc Korpar, 54 letni brezposelni delavec s Pobrežja pri Mariboru, se je podal v noči 5. oktobra kratek kure k posestniku Ivanu Ertlu na Zrkovski cesti na Pobrežju. Korpar je svetil krog kurnika v gospodarskem poslopju in to je zbudilo Ertlovega hlapca. Hlapec je bil prepričan, da je že zopet kak požigalec na delu, zato je zagra-

CROATIA BATERIJE

so
najcenejše
in
najboljše!

bil cepec in vprašal, kdo da je. Presenečeni kurji tat se je skril za voz ter čakal, da bi se vzbujeni umiril ter zaspal. Hlapec pa je zamahnil po za vozom čepečem in je zadel Korparja s cepcem na glavo. Udarjeni je planil kvišku in je že hotel pobegniti. Hlapec pa ga je še parkrat udaril po hrbtu, ga podrl in prijel. Orožniška patrulja je tatu na gasilski postaji obvezala, ker je bil ves okrvavljen in nato so ga oddali v zapore mariborskega okrožnega sodišča in od tam v bolnišnico.

Drzna tatvina. Usnjarni Wrentschur v Marenbergu je prodal te dni neki Rudolf V. 60 komadov ovčjih in kozjih kož za 1500 din. Mož se je splazil v noči v skladišče tovarne, ukradel je kože in drugi dan jih je ponudil usnjarni še enkrat v nakup. Drznega tata so orožniki zaprli.

Brezprimerna podivjanost v pretepu. V Prevaljah je došlo iz neznatnega vzroka pred neko krčmo do pretepa, v katerem je podivjal brezposelni sedlar, kateri se je dalje časa tamkaj potikal. Surovina je potegnil nož in je z njim hudo obklal kar celo kompanijo. Gabrijelu Guzejevcu je prerezal na roki žilo odvodnico, Rudolfu Hribniku žilo odvodnico na vratu, Albinu Breclanu je urezal v nogo in mladega Tončija Puča je zabodel v prsa in mu je ranil pljuča. Najhujše ranjena Puča in Hribnika so z avtomobilom prepeljali v bolnišnico v Slovenjgradec. Zbesnelo surovino so orožniki koj po opravljenem krvavem poslu prijeli in zaprli.

Mož obstrelil ženo. Gothilf Oestele iz Kaniže pri St. Ilju v Slov. goricah se je vrnil 8. oktobra zvečer vinjen domov in je

do ognjenikovega žrela, je kot dober turist obiskal vsa majhna svetišča, ki so jih Japonci razpostavili po več kilometrov dolgem robu okoli žrela svoje svete gora

Zabji dež

Iz Tarpe na Madžarskem poročajo, da so tam nedavno zopet opazovali nenavadni pojav »žabjega dežja«. Nekaj podobnega so imeli tam že junija leta 1934. Kakor tedaj, so padale sedaj med viharjem žabe iz zraka. Bile so čisto majhne, nič večje nego 1 cm. Odkod jih je prinesel vihar, niso ugotovili. Race so imele z njimi veliko pojedino.

Ali se je hodnik zasul ali pa nikoli ni vodil sem v klet. Bo treba pač na drugi strani začeti.

Koj nato je stopil iz hiše. Zavil je iz vasi mimo Kanca in Rožanka. Pri Kresniku se je naglo obrnil na drugo stran, kajti v durih je stala Micka, te pa rajši ni videl... in njej tudi ni treba videti, da je ves zardel. Še zmeraj ni mogel pozabiti, da mu je bila v lice prijazna, kakor da ga še kar rada vidi, za hrptom pa se je norčevala, kaj si neki Gradišnikov Tine domišlja, da bi ga ona z njegovim skazenim licem hotela... Konec je bilo in Tine je od tistega dne pogledal ni več; ali bolelo ga je in odtlej ne mara za nobeno dekle. Z Roziko seveda... ampak pri Roziki je drugače: to ni ljubezen, Rozika je pač prijazna, da ji kaj nese in da ji pride čim več gostov v krčmo... Dobro pa človeku kljub temu de, če ti je kdo prijazen, ko si taka reva zaničevana...

Dospel je do zadnje vaške hišice. To je bila Ožboltova koč. Ožbolt je imel konja in je živel od vožnje. Večidel je vozil les, vsaj enkrat na mesec pa sta s konjičem odkimala v mesto po opravkih in kupčijah za bližnje in daljne sosedje.

Danes je bil Ožbolt doma, ker je bil praznik sv. Lovrenca, ki so ga v tem kraju častili. Sedel je na klopi pred kočo in kadil iz pipice.

Tine je le malo s kom rad govoril. Ali Ožbolt je bil taka dobra duša, da se je moral vsakomur prikupiti, in čeprav ni bil dosti starejši od Tineta, je bil mirno možat in resen.

»Ti, to bi bil moral videti!« se je Ožbolt spomnil, ko sta se s Tineto o tem in onem pomenkovala. »Pod Martincem, kjer ti za novo cesto vrtajo, so našli včeraj grob, šestnajstih mrličev kosti v njem, lepo po vrsti so ležali drug zraven drugega, pa staro orožje in denarje. Iz mesta so prišli gospodje in so dejali, da je grob še iz Kristusovih časov. Premisli, Tine! Dva tisoč let — pa tik pri cesti in živa duša ni vedela za to.«

Tineta je kar streslo.

»Dva tisoč let praviš?« je vprašal, da je kaj zinil, sam pri sebi pa je mislil: Urhovo zlato je komaj štiri sto let zakopano! Moram ga najti in moram!

Ožbolt mu je pravil še marsikaj; povedal mu je tudi, da pride te dni Anica, njegova sestra, domov. Ali Tine ni čul in ni videl več prav, vse misli so se mu zavrtele okoli zakopanega zlata in kar iznenada je bleknil: »Srečno, Ožbolt!« ter odhitel, da se je Ožbolt začudeno oziral za njim.

(Dalje sledi.)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuju!